

Stanowisko
Prezydium Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych
z dnia 7 lipca 2009 roku
w sprawie rządowych ustaw mających przeciwdziałać skutkom kryzysu
ekonomicznego

Przedłożone przez rząd projekty, a następnie uchwalone w Sejmie drogą „maszynki do głosowania” przez większościową koalicję PO-PSL ustawy: o łagodzeniu skutków kryzysu gospodarczego dla pracowników i pracodawców oraz o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, rozmięły się w istotny sposób z ustaleniami organizacji partnerów społecznych.

Przygotowane przez rząd ustawy nie zawierają tak istotnych, uzgodnionych przez partnerów społecznych, spraw jak:

- programu kryzysowej pomocy dla społeczeństwa w tym wsparcia rodzin najuboższych poszkodowanych w wyniku kryzysu i osób zwalnianych z pracy,
- uchylenia ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń,
- wypracowania mechanizmu osiągnięcia minimalnego wynagrodzenia w wysokości 50% przeciętnego wynagrodzenia
- oraz uznania pakietów socjalnych za źródła prawa pracy.

Związki zawodowe zgodziły się jedynie na negocjowanie: tymczasowego wprowadzenia 12 miesięcznego okresu rozliczeniowego, zmian w definicji doby pracowniczej i wdrożenia ruchomego czasu pracy w powiązaniu z szeregiem korzystnych dla pracowników rozwiązań, takich jak: ograniczenie stosowania umów na czas określony, podniesienie minimalnego wynagrodzenia do wysokości 50% przeciętnego wynagrodzenia, uchylenie ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania wynagrodzeń, pakiety socjalne jako źródła prawa pracy, czy zniesienie opodatkowania zapomóg udzielanych przez związki zawodowe, świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych i pomocy socjalnej w formie bonów towarowych, a także subsydiowanie zatrudnienia, co umożliwiłoby ochronę miejsc pracy.

Liberalizujące i „uelastyczniające” zmiany w prawie pracy były postulowane przez organizacje pracodawców w okresie *prosperity* na długo przed kryzysem gospodarczym.

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych stwierdza, że nie może być zgody na zmiany w przepisach prawa, które godzą w fundamentalne uprawnienia pracownicze i przypominają rozwiązania charakterystyczne dla XIX wiecznego kapitalizmu. Nie może być zgody na pracę po 13 godzin na dobę i realne ograniczanie wysokości wynagrodzeń pracowniczych!

Rząd nie zrobił nic w celu pomocy grupom społecznym zagrożonym kryzysem gospodarczym. Strona rządowa nie podjęła żadnych działań na rzecz realizacji postulatów zawartych w «Pakiecie działań antykryzysowych» w zakresie pomocy dla społeczeństwa. Dotyczy to przede wszystkim braku propozycji wsparcia rodzin najuboższych poszkodowanych w wyniku kryzysu oraz zwiększenia środków na świadczenia socjalne w związku ze wzrostem liczby osób zwalnianych z pracy. Rząd pogorszył sytuację polskich rodzin po raz kolejny zamrażając progi dochodowe uprawniające do uzyskania świadczeń z pomocy społecznej przez najuboższych oraz świadczeń rodzinnych. Zaproponowano minimalne wynagrodzenie w wysokości nieprzeciwdziałającej pogłębiającemu się rozwarstwieniu społecznemu oraz nie przedstawiono mechanizmów dojścia minimalnego wynagrodzenia do wysokości 50% płacy przeciętnej.

Za sprzeczne z zasadami dialogu społecznego uznajemy działania, które rząd podjął w trakcie prac nad projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od

osób fizycznych, wykreślając z projektu ustawy – w niewyjaśnionych okolicznościach i wbrew wcześniejszym ustaleniom – zwolnienie dotyczące bonów. Działaniem tym rząd potwierdził, że nie traktuje poważnie dialogu społecznego i pracy partnerów społecznych. Podważył także swoją wiarygodność, jako strony w negocjacjach – co nie pozostanie bez wpływu na późniejsze negocjacje w Komisji Trójstronnej i przyszłość dialogu społecznego

W rezultacie szumnie ogłaszany jako sukces rządu rzekomy „Pakiet antykryzysowy” jest niczym innym jak „Pakiem antypracowniczym”.

Pod pretekstem walki z kryzysem gospodarczym rząd dokonał niekorzystnych dla pracowników zmian w prawie pracy.

Za niedopuszczalną manipulację uznajemy próby przerzucenia na związki zawodowe odpowiedzialności za skutki kryzysu, trudności w przedsiębiorstwach, obniżanie świadczeń pracowniczych i zwolnienia.

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych nie akceptuje ustaw w obecnym kształcie i zwraca się do senatorów RP o przyjęcie w trakcie prac w Senacie poprawek zgłoszonych przez związki zawodowe.

OPZZ zwraca się również do rządu o ponowną analizę rozwiązań zawartych w ustawach antykryzysowych i poparcie naszych propozycji.

Prezydium OPZZ upoważnia kierownictwo do podejmowania wszelkich niezbędnych działań w sprawie rządowych ustaw antykryzysowych.

**Prezydium
Ogólnopolskiego Porozumienia
Związków Zawodowych**

Warszawa, 7 lipca 2009 r.